

nansielt fuldkommen meningsløse, som værende af en saadan Art, at man drev Priserne op for sig selv baade i Amerika og andre Steder, hvor man købte, over hele Jordkloden. Det blev tilsidst en fuldkommen Farce, da Ministeren købte Kul fra alle Verdensdele, selv de Steder, hvor man ikke ellers eksporterer brændbare Kul, fra. Med Hensyn til Kulkøbene kan jeg derfor sige med fuld Bestemthed, at hvis det radikale Ministerium havde fortsat, eller hvis de radikale Partier havde været ved Magten, havde de fulgt de Raad, der var blevet givet vedrørende dette Spørgsmaal, og det kunde aldrig have ført til det Resultat, som den nuværende Regering har naaet.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard sagde, at de radikale Partier vilde saa have anvendt flere Penge til Aldersrente. Jeg ønsker derom at sige, at de Beregninger, der findes vedrørende Statens Udgifter til Aldersrenteloven, tyder ikke paa, at det Forslag, der var forelagt paa det Tidspunkt, finansielt vilde have betydet en meget stor Merudgift for Staten — noget selvfølgelig, og jeg vilde have ansat det for vel anvendte Penge. Det, som er Fejlen i den nuværende Aldersrentelov, er, at den har afskaaret den forskellige Behandling af disse Forhold, naar man paa Grund af Statens finansielle Forhold ikke er i Stand til at sætte den faste Takst saaledes, at enhver, der faar den, kan leve deraf. Det var dette, den radikale Regerings Forslag, som var udarbejdet af det ærede Medlem Hr. Stauning og mig, regnede med; under den nuværende finansielle Stilling er vi ikke i Stand til at sætte Renterne saa højt, at alle under ethvert Forhold kan regne med at kunne leve af Aldersrenten, derfor maa der være Adgang for Kommunerne til at supplere den i de Tilfælde, hvor Vanskeligheder er til Stede. Den Fejl, der er begaaet af de to Partier, ligger ogsaa paa andre Pukter, men det skal jeg ikke komme ind paa; jeg nævner blot her den finansielle Side af Sagen, som var det, det ærede Medlem Hr. Korsgaard dvælede ved.

Dernæst kom det ærede Medlem Hr. Korsgaard til, at vi havde nægtet den nuværende Styre Midler til at føre Husholdningen igennem, og det begrundede han med, at vi bl. a. har stemt mod Chokoladeskatten og Restaurationsskatten og Luksustolden. Derom skal jeg sige til det ærede Medlem, at han vil jo vide, at vi forvort Vedkommende med Hensyn til Chokolade- og Restaurationsskatten har stillet os paa det Standpunkt, at vi var villige

til at medvirke til en saadan Skat, naar den virkelig havde Karakter af Luksus. Vi har for Chokoladens Vedkommende udtrykkeligt angivet, hvad der maatte undtages, og har for Restaurationsskatten forlangt en Omdannelse af denne, saadan at den kun ramte Luksusforbruget og ikke som nu aldeles væsentligt det fuldkommen nødvendige Forbrug; den kan overhovedet kun bringe et stort Beløb ind i Statskassen, naar den rammer det ganske nødvendige Forbrug. Det ærede Medlem siger, at et Mindretal maa lempe sig efter Flertallet, efter den af dette angivne Linie og Hovedretning, og at det sætter sig udenfor, naar det ikke vil arbejde paa det Grundlag, som angives af et Flertal. Hertil er der for det første at sige, at Grundlaget maa være af en saadan Art, at det overhovedet er antageligt for Mindretalpartierne ud fra deres Synspunkt med Hensyn til, hvorledes Skattelovgivningen skal være. Men dernæst kan man navnlig ikke, naar vi har accepteret to af Skattegrundlagene, nemlig Grundlagene for Chokolade- og Restaurationsskatten, erklære, at vi har sat os udenfor. Naar man blankt afviser det, som er Betingelsen for, at vi kan gaa med, idet vi kræver, at det, der er et rimeligt og nødvendigt Forbrug, undtages fra Beskatningen; naar man nægter dette blankt, saa er det ikke os, der har sat os udenfor; saa er det de andre Partier, der, som de saa ofte har gjort, har afvist Forhandling.

Med Hensyn til Luksustolden stillede vi os først overordentlig velvilligt overfor denne, paa samme Maade som Socialdemokraterne, ud fra den Betragtning, at det var Meningen at ville gennemføre en virkelig frihandelsvenlig Toldlov, og at det var rimeligt, at man ikke i Tiden, indtil dette kunde blive gennemført, brugte Forventningen om, at Luksustolden blev forhøjet, til at skabe sig uberettiget Fortjeneste. Men da det viste sig, at dette slet ikke var Meningen, at Meningen kun var at tilvejebringe disse Luksustoldskatter, har vi maattet stille os paa det Standpunkt, at vi paa ingen Maade vilde være med til at gennemføre en aldeles uhørt Beskyttelse af Luksusindustrien her i Landet. Alle disse Luksusskatter er saaledes indrettet, at de indenfor hvert af Omraaderne vil fremkalde og beskytte al Luksusindustri, og det er noget, som Venstre tidligere har vendt sig imod med Bestemthed. Hvis man vil beskatte Luksus og ikke vil fremkalde en kunstig Luksusindustri i et Land, maa man tilvejebringe et Dobbeltssystem,